

bliver sanktionsdelen som sådan, der får lov til at fylde mest. For det er nu engang bedre at forebygge, at de unge kommer ud på en kriminel løbebane og begår ting, som de efterfølgende selv bittert fortryder, og som vi jo som samfund også skal boksede med. Og jeg synes også, det er vigtigt at lægge vægt på forældrenes ansvar i den sammenhæng; det synes jeg dårligt vi kan gøre nok.

Så de to elementer vil jeg indledningsvis fremhæve og sige at vi i Kristeligt Folkeparti finder er vigtige, og de er da også med i det forslag, som er blevet kaldt et lov og orden-forslag, og det synes vi er godt.

Når det gælder spørgsmålet om, hvilke sanktioner og foranstaltninger over for de unge kriminelle, vi skal foranledige, har der jo i debatten været megen disput om, hvorvidt nogle af de initiativer, som Venstre og De Konservative foreslår, allerede er iværksat eller er på vej, eller der er afsat penge til dem, og det skal jeg ikke gå nærmere ind i her; det kan vi diskutere videre og få opklaret i udvalget.

Jeg vil slå ned på en enkelt af de pinde, som er nævnt under punkt 3 i De Konservatives og Venstres beslutningsforslag, og det er spørgsmålet om en særlig »ungdomssamfundstjeneste« for de 12-17-årige. Og når jeg slår ned lige på det, så er det, fordi det er dér, vi måske har lidt betænkeligheder fra Kristeligt Folkepartis side. For vi synes nok, at man her nærmer sig den diskussion om en nedsættelse af den kriminelle lavalder, som flere andre ordførere har været inde på. Og vi er betænkelige ved at sætte så hurtigt og kraftigt ind over for de 12-årige, som der trods alt er lagt op til i beslutningsforslaget. Selv om vi må erkende, at der også er nogle 12-årige, som foretager handlinger, som på en eller anden måde må sanktioneres. Spørgsmålet er så hvordan.

Men når det gælder en forsøgsordning med weekendfængsel, er vi positive over for det element, og det synes vi måske især kan være gangbart for de unge. Men det skal selvfølgelig også afvejes rent ressourcemæssigt i forhold til andre spørgsmål.

Så har jeg sådan set fra Kristeligt Folkepartis side nævnt både et positivt og et negativt element.

Men det, som er det overordnede udgangspunkt for selve forslaget fra forslagsstillernes side, er jo spørgsmålet om nedsættelse af en tværministeriel arbejdsgruppe, som kan være

med til at arbejde videre med de forskellige forslag her.

Det vil vi under udvalgsarbejdet fortsat gerne overveje, og det kan jo være, det skal sys lidt anderledes sammen, end der er lagt op til, specielt med hensyn til de forskellige pinde under punkt 3, altså hvilke foranstaltninger og sanktioner der skal iværksættes over for de unge kriminelle.

Men indsatsen skal skærpes med hensyn til at finde ud af, både hvordan der kan forebygges bedre, hvordan forældrene kan inddrage mere, så de bliver ansvarliggjort i forhold til deres unge mennesker, og hvordan vi også bedre kan sanktionere hurtigere og mere effektivt.

Det er ikke for at kappe hovedet af nogen eller give nogen et drag over nakken, men for at hjælpe dem ud af en kriminel løbebane. Det er vi selvfølgelig positive overfor fra Kristeligt Folkepartis side, og derfor så ser vi da frem til den debat, vi også skal have under det videre udvalgsarbejde omkring det beslutningsforslag her.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bendt Bendtsen.

Bendt Bendtsen (KF):

Vi har i dag haft en debat om børneporno her i salen. Og vi fik en god debat, hvor der blev sat fokus på problemet, så der sker noget.

I den debat, vi har haft om ungdomskriminalitet, er det jo ikke, fordi man bliver dybt overrasket over de indlæg, der er kommet, for man ved jo næsten, hvordan de vil lyde hele vejen rundt: Regeringen roser sig af sine tiltag og siger, at alt er i den skønneste orden, og den borgerlige side af salen har sympati for vores forslag.

Og når fru Line Barfod i dag spørger, hvad der er årsagen til, at unge mennesker kommer ud i noget skidt, må jeg uden at generalisere sige, at baggrunden for forslaget er forældresvigt. Det er jo forældrenes svigt over for deres børn, der er årsagen til, at vi ender i det her. Og så er spørgsmålet: Når forældrene svigter, skal samfundet så også svigte?

Og når vi er inde i sanktionsdelen, hvor vi har sagt, at vi ikke ønsker at nedsætte den kriminelle lavalder, ville der måske være renere linjer, hvis vi nedsatte den kriminelle lavalder, som fru Anne Baastrup siger. Men jeg mener, at vi rent kriminalpolitisk godt kan holde til at si-